

BÁSNICKÝ 2018

Základní škola Svitavy, Riegrova 4

prosinec 2018

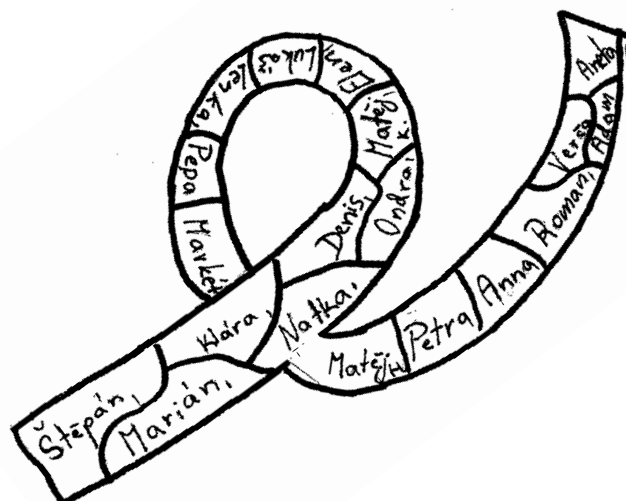
Kudrliny

Jedna holka ze třídy,
má na hlavě kudrliny,
závidí jí každá holka,
která projde po ulici.



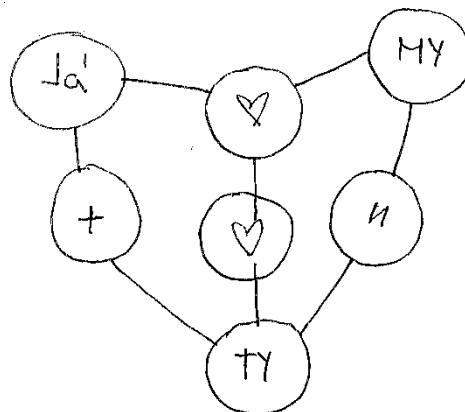
7.A

Naše třída 7. A,
vždycky každému pomáhá.
Všichni své mouchy máme,
ale však se rádi máme.
Někdy všechny učitele zlobíme,
pak za to trest odpykáme.



Ty

Dvě krásná slova ukřívám
v hloubi duši své.
První je láska
a druhé jméno tvé.

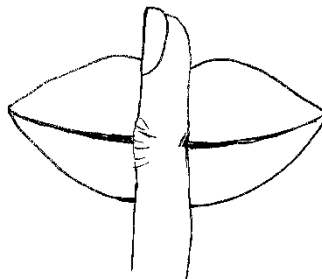


Lži

Lidi za to v podstatě
tak docela nemůžou,
prostě se tak narodili,
furt jen lžou a lžou.

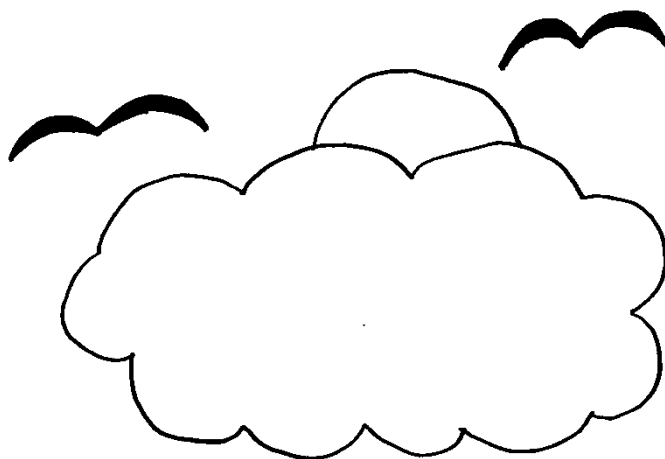
I ty lžeš, nejvíc sám sobě.

Každý den v téhle ulhané době.



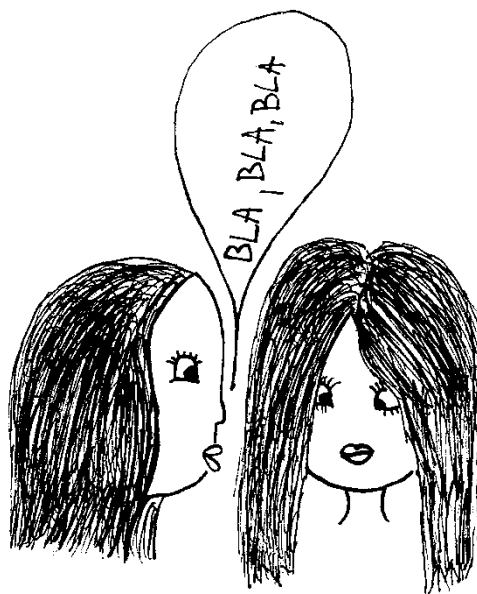
Nebe

Narodila jsem se bez Tebe
a taky dokážu žít bez Tebe
a možná za to půjdu do nebe.



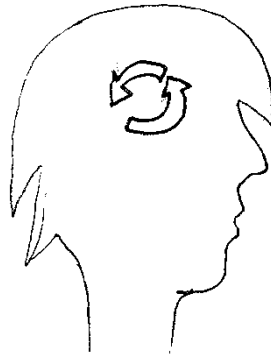
Drby

Drby říká každý z nás,
nebuduvám přece lhát,
ale jestli jim věříte, pak je to na vás.
Nevěřte všemu, co vám někdo nakuká.



V hlavě

V mé hlavě je to jako na kolotoči,
na všechno tam jenom čučím.
A proto radši mlčím
a učení mě stále mučí.



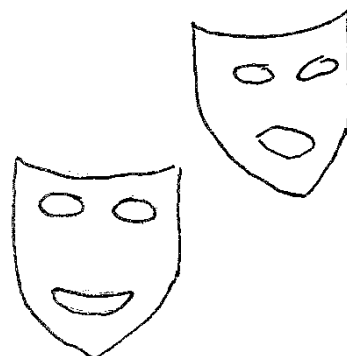
Vládce domu

Já mám doma psa
a mám ho moc rád.
Celý den jen skotačí, až se z toho unaví.
Když jde večer spát, chrápe jako Dán.
Jak je doma sám,
tak je domu pán.



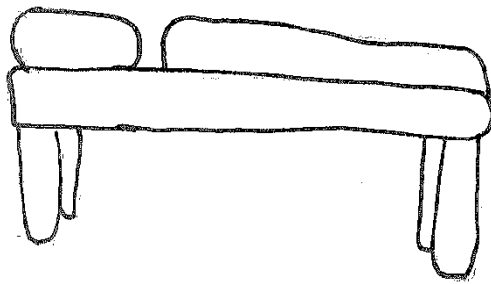
Tváře

Je jich víc než mohu snést,
tolik tváří co říkají „ne“!
Co když mne odmítnou, ale co když ne?
Tak kterou si vezmu dnes?



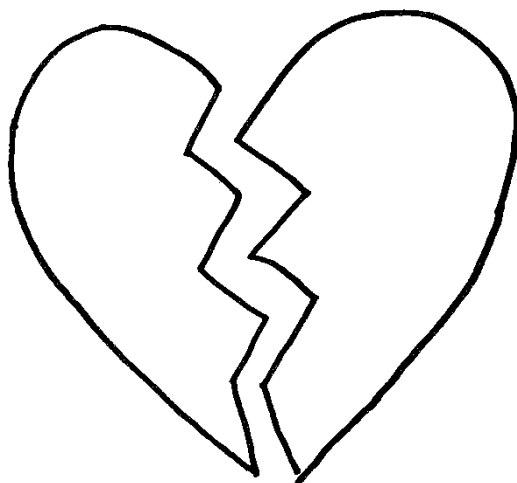
Postel

Nikdy se mi nechce vstávat,
chci jenom v posteli ležet.
V posteli být celý den
a ne do školy běžet.



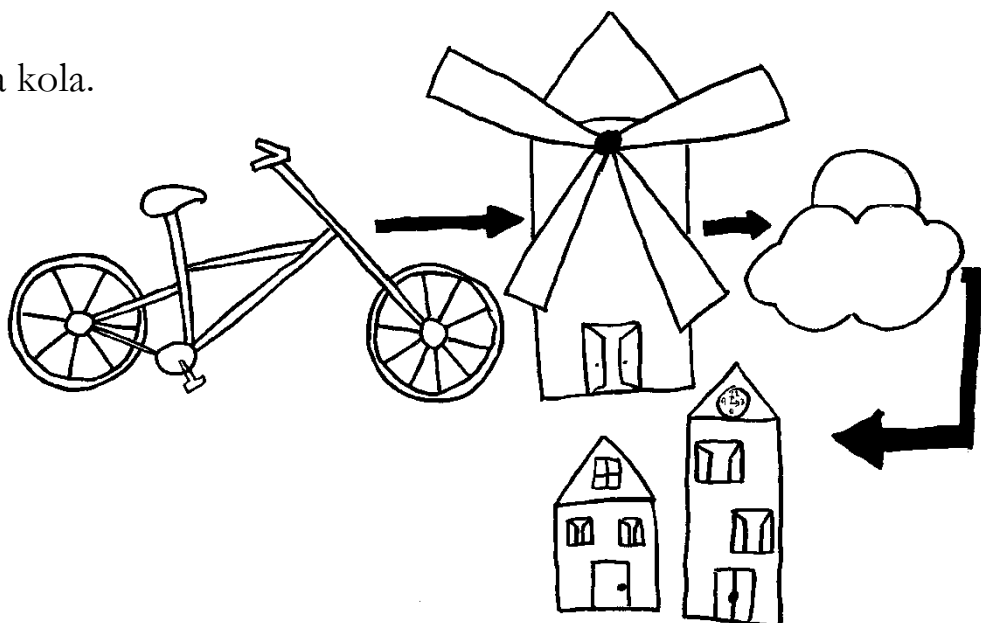
Samotář

Nemám nikoho, sedím sám.
Nemám nikoho, sám se mám rád.
Nemám nikoho, bolest bolavou mám.
Nemám nikoho, nevím co dál.



Malé dobrodružství

On, ten a ta
si řekli, že pojedou na kola.
On, ten a ta
přijeli až do mlýna.
On, ten a ta
zůstali až do rána.
On, ten a ta
už museli do města.



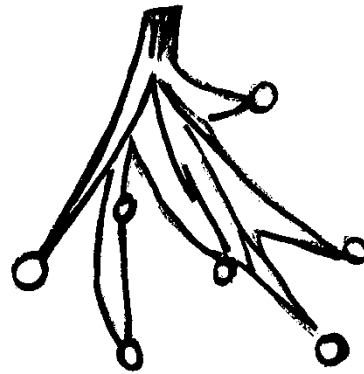
Jmenuji se Sajler

Jmenuji se Sajler,
nejsem žádný frajer.
Jsem jenom obyčejný kluk,
to by asi stačilo, už ani muk.



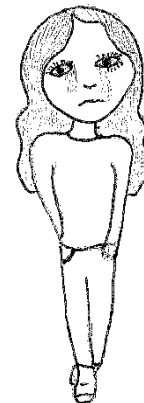
Jmelí

Teta zima město bělí.
utíkáme koupit jmelí.
Neseme ho velký kus,
vystačí nám na sto pus.
Až si dáme stou a prvou,
mlč a nehni ani brvou.
Když je chladné povětrí,
pusami se nešetří.



Využitá

„Emo, dej nám tohle a tamto.“
Ema na to: „Jasně, kámo.“
„Holky, mohu s váma ven?“
„Ne, teď už od Tebe nic nepotřebujem!“



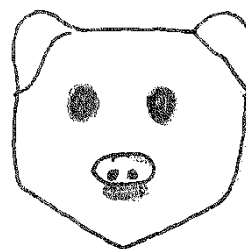
Marián

Marián, no to je přece kámoš,
bůh parkouru, no to je přece jasný.
Nikdy bych ho neprodal na stránce Bazoš.
Vždycky, když něco skočí, řeknu mu „Trapný“.



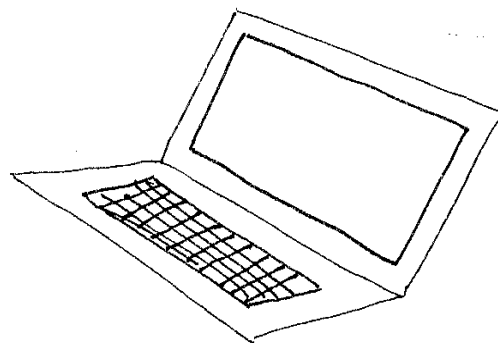
Začátek Vánoc

Nic tu není pasé,
slevy jako prase.
Mám boky jako prase
a ovce vlk mi pase.



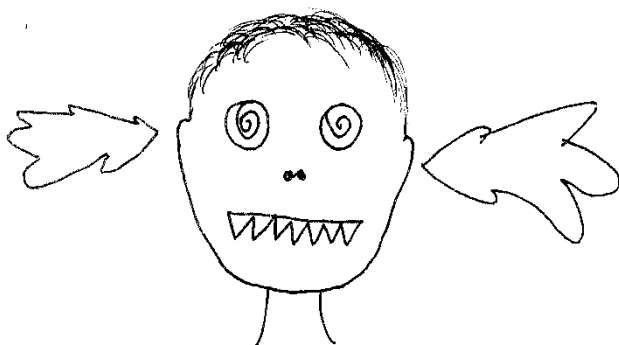
Lenost

Nic se mi nechce,
jakože fakt ne.
Ale ono to nejde tak lehce,
na všechno říkat „Ne“.
Nikdo z nás to nemá rád,
ale stejně si se ségrou nepůjdu hrát.
Ale na ty seriály se za mě nikdo nepodívá.



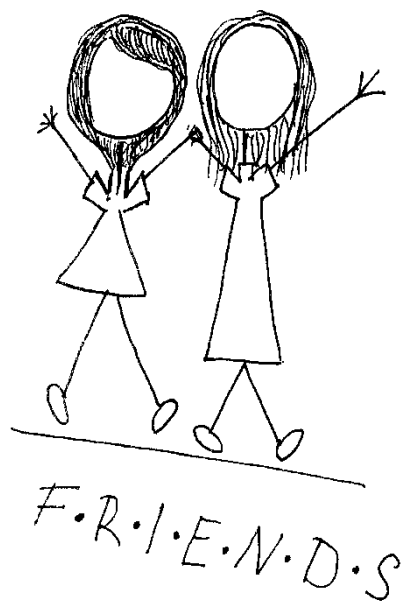
Když se naštvu

Když já se naštvu, tak se neznám.
Někdo si myslí, že jsem šílený.
Můžou být pěkně zmýlený.
Protože pokud nejsem naštvaný,
nevypadám tak šílený.



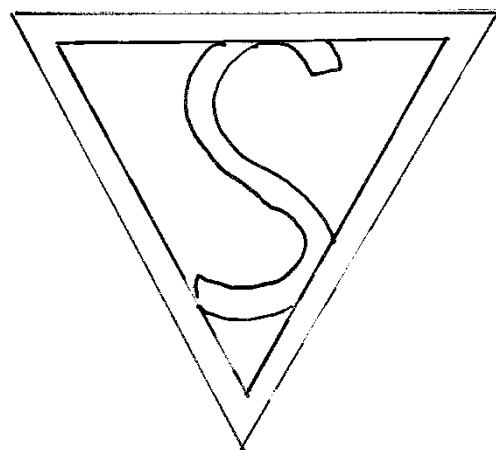
Přátelé

Přátelé jsou lidé, kteří vidí Tě
takového, jaký jsi.
Přátelé jsou ti, kteří poznají,
když v nouzi jsi.
Přátelé zvednou Tě pokaždé,
když v nějaké bryndě plaveš.
Jsou tu vždy pro Tebe,
nezáleží, co se stane.
Přátelé jsou tu ale také,
když šťastný jsi.
Přátele by měl mít každý z nás.
Tak, prosím, ne zahazuj přátelství,
ke kterému klíček máš.



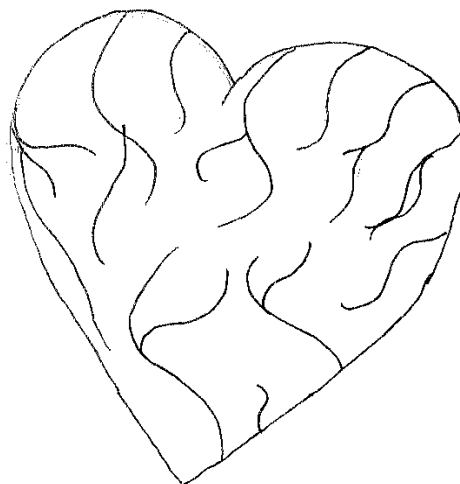
Nej kámoš

Můj kámoš? No přece Roman!
Sice by z něj nebyl Superman,
ale mně to nevadí. A víte proč?
Protože kdybychom stáli na mrakodrapu,
tak bych mu nikdy neřekl „Skoč!“
Sice si pořád říkáme „Buřte“, „Špeku“
a různý jiný nadávky.
Ale nám to nevadí,
protože nejsme padavky!



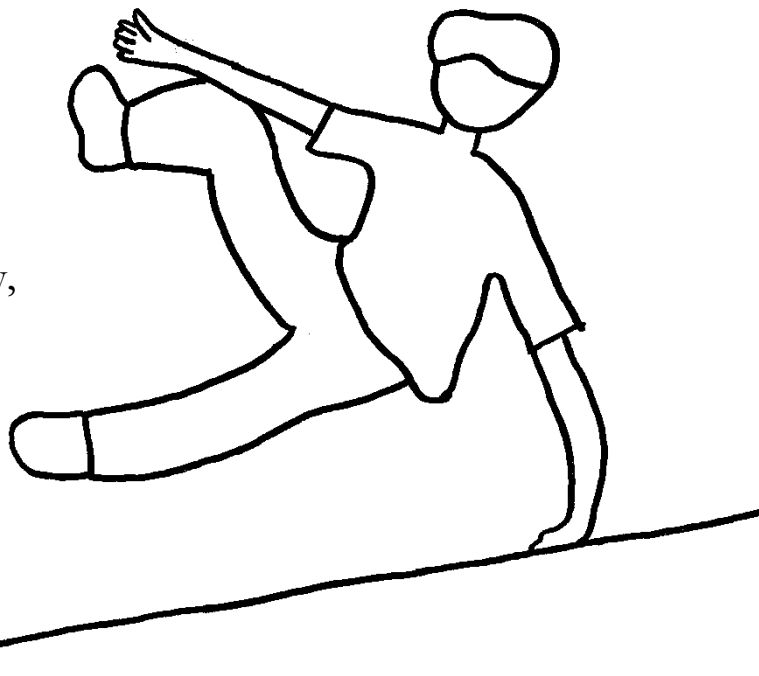
Srdce

Srdce velmi citlivý orgán je,
snadno se zranit dá.
Srdce ti říká, co dělat máš
a nikdy nezapomíná.
Srdce chladné může být,
avšak i pod chladem se schovává.
Srdce také radí ti,
co nejlepší pro tebe je,
když hlava nefunguje tak, jak má.



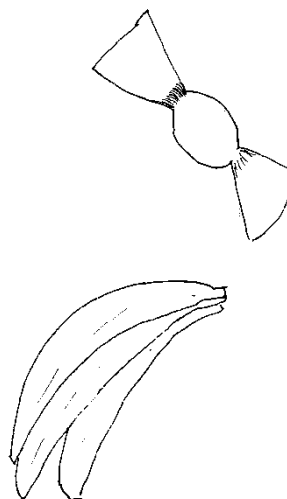
Parkour

Parkour je super sport!
Staříci furt starost maj,
slouží to i jako transport
a děti různý salta zajímaj.
Různý flow, vaulty, flipy, vruty, kopy,
ty se staly legendárními.
Ale ovšem některé skoky
staly se osudnými.
I mě hodně parkour baví,
skáču rád i salta.
Jednou dokonce i dvojité,
protože mě vede dobrá parta.
Ovšem se moje skákání neobešlo bez úrazu,
nejhorší byly rozřízlý záda,
když záda při nárazu,
rozřízla rozbitá kachlička.



Jídlo

Někdo má rád bonbóny,
někdo zase banány.
Já mám rád oboje.
Nevímale, co to je.



Autoři:

Beneš Josef – Když se naštvu
Brandejs Ondřej – Malé dobrodružství
Cupal Marián – Nej kámoš & Parkour
Hájek Matěj – Jídlo
Kembitzký Lukáš – Začátek Vánoc & V hlavě
Kolářová Anna – Postel
Kolářová Klára – Samotář
Kopecká Elen – Využitá & Tváře
Korec Matěj - Jmelí
Králičková Markéta – Srdce & Přátelé
Lopaurová Lenka – Lži & Lenost
Lovska Veronika – Kudrliny & 7.A
Pechanec Roman – Marián & Vládce domu
Sajler Adam – Jmenuji se Sajler
Švábová Natálie – Drby & Nebe
Vejrýchová Petra - Samotář
Zemanová Aneta – Ty

Ilustrovaly :

Kolářová Klára
Lopaurová Lenka
Lovska Veronika

Grafická úprava:

Lopaurová Lenka